

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu: **I.** proti žalovanému v **1. rade L.**, v **2. rade L.**, o **5 000,-- Sk s prísl.** vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3 Zm 111/2003, na dovolanie žalovaných proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2004 č. k. 5 Obo 89/2004-31, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie žalovaných Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29. 04. 2006 č. k. 5 Obo 89/2004-31 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým námietky žalovaných proti zmenkovému platobnému rozkazu boli zamietnuté. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že v danom prípade podal žalobca na krajský súd dňa 26. 03. 2003 návrh na vydanie ZPR proti žalovaným a žiadal, aby súd im uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 5 000,-- Sk so 6% úrokom z omeškania od 13. 01. 1997 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 z 1% zmenkovej sumy, súdny poplatok vo výške 500,- Sk a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 1 256,-- Sk. Krajský súd dňa 05. 11. 2003 vydal ZPR, v ktorom žalovaným uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 5 000,- Sk so 6% zmenkovým úrokom od 18. 03. 1997 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 z 1% zmenkovej sumy, t. j. 16,66 Sk a nahradiť trovy konania v sume 1 756,- Sk do 3 dní od doručenia ZPR, alebo aby v tej istej lehote podali odôvodnené námietky na krajskom súde. Zároveň žalovaných poučil, že ak nepodajú proti ZPR včas námietky, v ktorých musia uviesť všetko, čo proti ZPR namietajú, bude mať ZPR účinky právoplatného rozsudku. Žalovaným ZPR bol doručený dňa 16. 01. 2004 a námietky proti nemu podali na poštu dňa 23. 01. 2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že vzhľadom na to, že žalovaní podali námietky proti ZPR oneskorene, správne krajský súd podľa § 175 ods. 2 O. s. p. tieto ako oneskorene podané zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní a navrhli ho zrušiť aj s uznesením súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Na zdôvodnenie dovolania uviedli:

Krajský súd v Banskej Bystrici predmetným uznesením zamietol námietku žalovaných z dôvodu jej podania po lehote. Z tých istých dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave uznesením z 29. 04. 2004 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil.

Žalovaní vo svojej námietke uviedli, že odstupom času siedmich rokov nevedeli už nájsť doklady, týkajúce sa predmetu veci, čo spôsobilo uplynutie lehoty na podanie námietky.

Žalovaní z dôvodov, daných § 237 písm. d/ O. s. p. podávajú dovolanie z dôvodu, že vo veci nároku žalobcu I., rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26. 01. 2000 č. k. 3 Zm 1002/99-16, a to v prospech firmy G. predchodcom terajšieho žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaní námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu podali oneskorene, čo aj samotní žalovaní uznávajú. Pre tento dôvod súd prvého stupňa ich námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu zamietol a odvolací súd toto uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Teda žalovaní na základe odvolania nemôžu vo veci dosiahnuť priaznivejšie výsledky, a to ani v prípade, že by dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne bolo by zrušené aj uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátená na ďalšie konanie tomuto súdu, keďže súd prvého stupňa by zase musel námietky žalovaných zamietnuť. Teda aj pokiaľ by vo veci dovolanie

bolo prípustné, dovolací súd by musel rozhodnutie odvolacieho súdu považovať za vecne správne.

Pokiaľ však ide o prípustnosť dovolania, do úvahy by prichádzala jedine z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. Žalovaní namietajú, že v predmete konania už bolo právoplatne rozhodnuté iným rozhodnutím súdu a k dovolaniu pripojili rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. 01. 2000 sp. zn. 3 Zm 1002/99, ktorým bol ponechaný v platnosti zmienkový platobný rozkaz zo dňa 05. 10. 1999 č. k. 3 Zm 1002/99-6. V tomto rozsudku Krajského súdu v Prešove je ako navrhovateľ uvedená spoločnosť G., pričom v dovolaní napadnutom uznesení ako navrhovateľ je uvedená spoločnosť I. Z hľadiska totožnosti veci v zmysle ust. § 237 písm. d/ O. s. p. musí byť súčasne totožný predmet konania, ako aj účastníci. V tomto prípade nie je totožný ani predmet konania, ani účastníci konania, a teda prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa ust. § 237 písm. d/ O. s. p.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. dovolanie odmietol.

Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania trovy v dovolacom konaní nevznikli, a preto dovolací súd náhradu týchto trov žalobcovi nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. júna 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu